

комитет, в който са представени селата Динево, Малево, Тракиец, Узунджово и Въгларово. В приетата резолюция събранието одобрява дейността на централното ръководство начело с К. Лулчев и препоръчва на организациите по места да поддържат тесни връзки с тези на БЗНС „Н. Петков“ за „организиране и изнасяне общо на борбата за повече свобода и демокрация“. Според данните за 1946 г. БРСДП – ОФ има 58 местни организации с 405 членове. Това, както и други косвени данни показват, че значителна част от социалдемократите в окoliaята също минават към опозицията⁷. През 1946 г. борбата е съсредоточена и около кооперация „Напред“, като в края на юни е отстранен целият УС с решение на Хасковския областен съд⁸.

Организационният живот на двете партии на лоялната опозиция е много трудно да се проследи за разлика от този на партиите в ОФ. Голяма част от данните са по-скоро косвени – документи на други партии, местният печат също не дава особена информация, а малко са и материалите от двата опозиционни вестника – „Свободен народ“ и „Народно земеделско знаме“. Независимо от това данните, с които разполагаме, показват, че опозицията има значително влияние тук.

Двете изборни кампании несъмнено са най-важните битки, които опозицията води в политическия живот. В изборите за XXVI ОНС тя не участва, но тук са организирани някои публични прояви, митинги въпреки трудностите. Все пак резултатите от изборите предполагат някои изводи. Без да цитираме точните цифри, почти една четвърт от имащите право на глас не гласуват, не е малък броят на недействителните бюлетини. Следователно победата на общата листа на ОФ в парламентарните избори през 1945 г. не е толкова убедителна – значителен брой избиратели оспорват това с негласуването си.

Втората изборна кампания, за ВНС, е генералното сражение в българския политически живот. Опозицията реално участва и в Хасково тя печели една четвърт от гласовете, а в окoliaята най-много – в селата Ябълково, Брод, Крепост, Мале-